

op i alt det Kaos, der havde været tidligere. Denne specielle Konto har haft en lidt egen Historie; men den har tidligere været dækket af en Anmærkning paa Finansloven, og hvis man ser Statsregnskabet for 1922—23 igennem, vil man se, at denne Kassebeholdningskonto stadig er dækket i Regnskabet af en Finanslovanmærkning, idet der, hvor Kontoen opføres, staar: se Anmærkningen paa § 3 A. Men naar man saa ser efter paa § 3 A, er der ingen Anmærkning til denne Post. Der er Anmærkninger nok paa § 3 A, der er bl. a. den bekendte Anmærkning om, at man maa opføre 40 Mill. Kr., som efter min Mening ikke er noget videre værd, i Kassebeholdningen. Disse 40 Mill. Kr. Præferenceaktier, som Staten har i Landmandsbanken, staar der, men der er ingen Anmærkning til denne Post.

Men det viser sig, at der paa tidligere Finanslove har været en Anmærkning angaaende denne Post; man er altsaa efterhaanden gledet saaledes ud, at den finanslovmæssige Dækning for Posten er forsvundet, men Posten staar der stadig, og ingen tænker paa at faa den ud af Verden (*Martin Hansen*: Den er paa Finansloven). Nej, ikke paa Finansloven. (*Martin Hansen*: Jo, den er paa Kassebeholdningen for 1924—25). Naar den er paa Kassebeholdningen, kan den ikke være paa Finansloven, jeg ved ikke, hvordan det skulde gaa til; hvis den var paa Finansloven og var bevilget, skulde den ikke længere findes paa Kassebeholdningen, men staa som en Udgift. Den Anmærkning, der staar paa den foregaaende Finanslov, vedrører for Resten slet ikke denne Konto. Der staar nemlig, at den vedrører Kornlovene fra 1919—20. Der har altsaa, saa vidt jeg kan se, ikke i længere Tid været nogen finanslovmæssig Hjemmel til at have denne Udgift paa Kassebeholdningen.

Jeg skal imidlertid ikke tillægge dette Spørgsmaal særlig Vægt; det er ikke, fordi jeg bebrejder den tidligere Regering, at den ikke har holdt Formaliteterne tilstrækkeligt i Orden, at jeg drog Sagen frem. Naar jeg gjorde det, var det paa Grund af den faktiske finansielle Interesse, det har for den Finansminister, som nu skal overtage Ansvaret, at der ligger saadanne Udgifter, som skal bevilges; og det vil jeg have Lov til i det Øjeblik, jeg maa komme og sige til Rigsdagen, at det er nødvendigt at vedligeholde Indtægtskilder, som jeg ellers af andre Grunde kunde ønske at lade forsvinde.

Jeg vil gerne gøre endnu en Bemærkning overfor de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremkom med an-

gaaende Inventarbevillinger. Det var en fast Praksis, sagde det ærede Medlem, at Inventarbevillinger ikke gik paa Finansloven, men paa Tillægsbevillingsloven. Ja, hvis det var en fast Praksis, vilde jeg dertil sige, at det var en kedelig Praksis og en uheldig Praksis, for hvorfor skulde man ikke saa vidt muligt lade Finansloven være et rigtigt Udtryk for de Udgifter og Indtægter, der vil komme i Aarenes Løb? Dette, ligefrem systematisk, som en Praksis at give Finansloven et forkert Udtryk vil jeg anse for uheldigt og urigtigt.

Men det er nok heller ikke nogen almindelig Praksis. Jeg har i alt Fald paa Finansloven for 1924—25 set adskillige Inventarbevillinger i Anledning af, at nye Ejendomme tages i Brug. Jeg blev forleden stillet overfor en af disse Bevillinger, den skulde forhøjes til det dobbelte, saa hvis der er en Praksis paa dette Punkt, er det denne: at optage Halvdelen af Bevillingen paa Finansloven. Der findes altsaa Inventarposter angaaende Bygninger, som skal tages i Brug; men jeg har endnu ikke truffet nogen Post, som var tilstrækkelig stor til at dække det, som skulde bruges i Finansaaret. Jeg tror, at det skyldes den Omstændighed, at man som Helhed har været noget knap med denne Finanslov, og jeg er klar over, at det er en vanskelig Opgave at administrere den. Jeg haaber imidlertid, at det nuværende Ministerium skal forstaa at indføre saadanne Besparelser paa Omraader, hvor det er muligt at gøre det, at vi alligevel skulde klare det med denne Finanslov (*N. Neergaard*: Tak!). Men det skyldes altsaa ikke dem, som har forelagt Finansloven og faaet den vedtaget, det skyldes dem, som administrerer den; thi den dækker paa mange Omraader aldeles ikke de Udgiftskrav, der vil komme, men der er Omraader, paa hvilke vi kunde ønske at spare, og hvor man ikke vilde have sparet, hvis det tidligere Ministerium fortsat skulde have administreret Finansloven.

Til det ærede Medlem Hr. Drachmann vil jeg sige, at jeg ser ikke, at dette Lovforslag har nogen videre Forbindelse med Valutasituationen, det forekommer mig, at det er vanskeligt at komme til at drøfte hele Valutaspørgsmaalet under det her foreliggende Lovforslag. Jeg forstaa, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard gerne vilde drøfte hele dette Spørgsmaal, og jeg skal ogsaa til Slutning gøre nogle Bemærkninger derom, men selve dette Lovforslag synes mig ikke at give særlig Foranledning dertil, idet dets valutamæssige Betydning er ret ringe — selv det ærede Medlem Hr. N. Neer-